

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Śnieżko

Protokolant Sylwia Mulewska

przy udziale Prokuratora Ewy Grykowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 kwietnia 2016 roku i 23 maja 2016 roku sprawy:

M. K., syna S. i M. z domu J.,

urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w nocy z 20 na 21 października 2015 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia drewna olszowego w wałkach i szczapach o długości po 1,20 mb ze stosu nr (...) i nr (...) o łącznej masie 5,36 m³ o wartości 830,80 zł składowanego na powierzchni drogi leśnej lasu państwowego Leśnictwa Z. – (...) położonego w obrębie wsi Z., gmina N., działając na szkodę Nadleśnictwa N. w N., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

I. Oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 21 października 2015 roku godzina 6.30 do 22 października 2015 roku godzina 20.30, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 290 § 2 kk orzeka od oskarżonego M. K. na rzecz pokrzywdzonego Nadleśnictwa N. w N. nawiązkę w wysokości 1.661,60 (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) złotych odpowiadającą podwójnej wartości skradzionego drewna.

IV. Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca pokrzywdzonemu Nadleśnictwu N. w N. dowody rzeczowe w postaci:

- drewna olszowego w postaci wałów i szczap, szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na k. 72 akt sprawy pod poz. 2,
- drewna olszowego w postaci szczapy szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na k. 72 akt sprawy pod poz. 3,
- .
- drewna olszowego w postaci szczapy szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na k. 72 akt sprawy pod poz. 4.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami postępowania.

Sygn. akt VIII K 80/16

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 23 MAJA 2016 ROKU

W ZAKRESIE ROZSTRZYGNIĘCIA O KARZE I ŚRODKU KARNYM

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy Sąd uznał oskarżonego M. K. winnym tego, że w nocy z 20 na 21 października 2015 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia drewna olszowego w wałkach i szczapach o długości po 1,20 mb ze stosu nr (...) i nr (...) o łącznej masie 5,36 m³ o wartości 830,80 złotych składowanego na powierzchni drogi leśnej lasu państwowego Leśnictwa Z. – (...) położonego w obrębie wsi Z., gmina N., działając na szkodę Nadleśnictwa N. w N., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Powyższy czyn został popełniony przez oskarżonego w ramach recydywy (k. 116-117 karta karna). M. K. był uprzednio wielokrotnie karany m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym kradzieże drzewa. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14.03.2010 roku w sprawie III K 1252/10 połączono mu kary za przestępstwa przeciwko mieniu (m.in. sygn. akt Sądu Rejonowego w Białymstoku XIII K 3011/03, XIII K 2771/03, XIII K 3925/03, III K 3080/04) i orzeczono wobec niego karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał m.in. w okresie od 13.04.2012 roku do 17.01.2013 roku (k. 120-122 odpis wyroku, k. 123 obliczenie kary, k. 124 zawiadomienie o zwolnieniu).

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk. Miał zatem na uwadze orzeczenie kary uwzględniającej winę oskarżonego oraz ocenił stopień szkodliwości społecznej czynu przypisanego oskarżonemu jako znaczny. Miał również na względzie cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, jak i w ramach prewencji indywidualnej.

Wymierzając karę jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne. Sąd miał na uwadze, że czyn został popełniony przez oskarżonego w ramach recydywy. Sąd nie doszukał się okoliczności łagodzących, oskarżony nie przyznał się bowiem do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie działał w szczególnej sytuacji motywacyjnej.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazał M. K. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, stopnia jego winy i wypełni cele z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.

W sprawie nie istniała możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, albowiem nie zachodziły przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 69 § 1 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Podstawową zatem przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, które jest minimalnym zadaniem kary. Na gruncie niniejszej sprawy możliwość warunkowego zawieszenia wykonania

kary pozbawienia wolności była wyłączona z uwagi na fakt wielokrotnego wcześniejszego skazywania oskarżonego na kary pozbawienia wolności. Nadto należało też mieć na uwadze, że instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary pozostaje zawsze prawem sądu, ale merytorycznie najistotniejszym warunkiem jej orzekania jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy oraz na dotychczasowym sposobie życia. Stawiając negatywną prognozę kryminologiczną w przypadku M. K. Sąd miał na uwadze, że uprzednio wielokrotnie był on karany na kary pozbawienia wolności zarówno z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jak i bez warunkowego zawieszenia, w tym za przestępstwa podobne dotyczące kradzieży drewna (karta karna k. 116-117, odpisy wyroków w aktach), i nie zmotywowało go to do przestrzegania norm obowiązującego prawa. Podkreślenia wymaga, że mimo wielokrotnej karalności na kary pozbawienia wolności sam fakt wymierzenia oskarżonemu kar pozbawienia wolności i świadomość, iż w razie popełnienia ponownie przestępstwa może zostać on pozbawiony wolności, jak dotąd nie zdyscyplinowały oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego i nie wpłynęły korzystnie na jego zachowanie. W tej sytuacji sprawca winien liczyć się z tym, iż spotka się z surowymi konsekwencjami karnymi takiego postępowania.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 21 października 2015 roku godzina 6.30 do 22 października 2015 roku godzina 20.30, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 290 § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego M. K. na rzecz pokrzywdzonego Nadleśnictwa N. w N. nawiązkę w wysokości 1.661,60 (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) złotych odpowiadającą podwójnej wartości skradzionego drewna. Nawiązka z art. 290 § 2 kk jest orzekana w sytuacji skazania sprawcy zarówno za wyrąb drzewa w lesie w celu jego zaboru, jak i w przypadku kradzieży z lasu drzewa wyrąbanego jak w niniejszej sprawie. Jest ona bowiem orzekana zarówno w przypadku przypisania sprawcy przestępstwa z art. 290 kk, jak i w przypadkach przypisania sprawcy przestępstwa kradzieży drzewa wyrąbanego lub powalonego określonego w art. 278 § 1 kk (tak red. A. Zoll – Kodeks karny. Komentarz. Tom III, Wydawnictwo Zakamycze, Wydanie II, str. 434-435). W sprawie orzeczenie powyższej nawiązki było zatem obligatoryjne, z uwagi na fakt, że kradzież drzewa wyrąbanego miała miejsce w lesie.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd zwrócił pokrzywdzonemu Nadleśnictwu N. w N. dowody rzeczowe w postaci: 1) drewna olszowego w postaci wałków i szczap, szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych (...) na k. 72 akt sprawy pod poz. 2, 2) drewna olszowego w postaci szczapy szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych (...) na k. 72 akt sprawy pod poz. 3, 3) drewna olszowego w postaci szczapy szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych (...) na k. 72 akt sprawy pod poz. 4. Wobec wydania wyroku dalsze zatrzymywanie rzeczy jest bowiem zbędne.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 627 kpk, zaś o należnej Skarbowi Państwa opłacie na mocy art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 ze zm.).